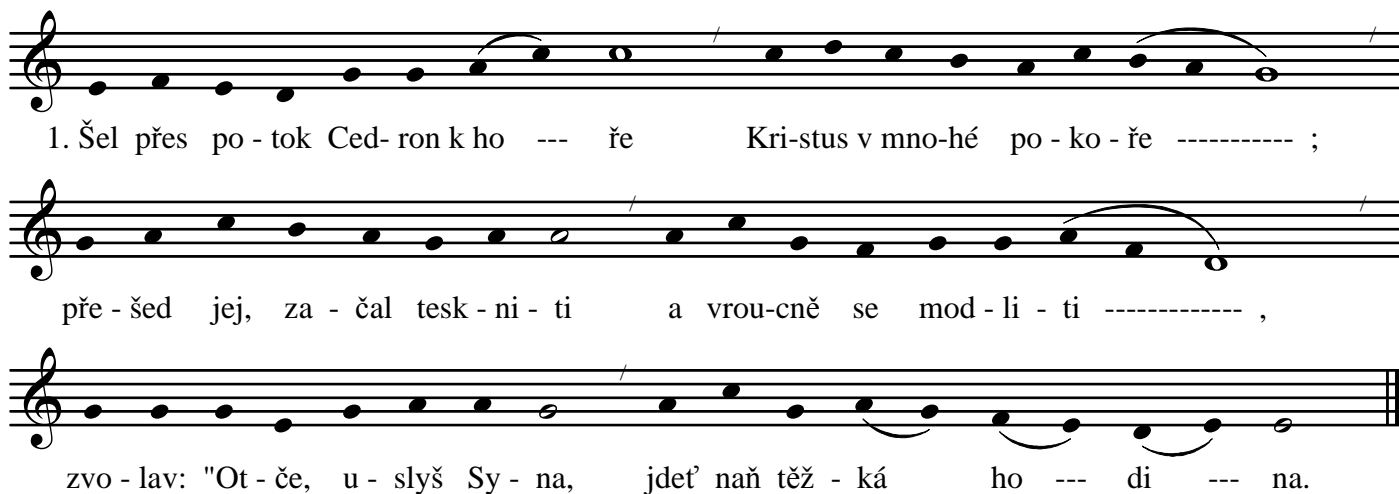

PÍSEŇ 0268

Šel přes potok Cedron k hoře

1517, 1541

1. Šel přes po - tok Ced- ron k ho --- ře Kri- stus v mno- hé po - ko - ře ----- ;
pře - šed jej, za - čal tesk - ni - ti a vrou- cně se mod - li - ti ----- ,
zvo - lav: "Ot - če, u - slyš Sy - na, jdet' naň těž - ká ho --- di --- na.

2. Pro nás prvé trpěl v noci od zlé duchovní moci,
potom světská ruka ve dne od jitra přes poledne
překrutně bičovala i na kříži rozpjala.
3. Když jsme tak draze koupeni, drahou mzdou vyplaceni,
nedávejme místa d'áblu, raději Kristu Pánu.
Kriste, pro své svaté rány, ó smiluj se nad námi.
4. Obrat' nás k svému životu, ať nehledíme k světu,
marnost jeho poznajíce, k tobě se vždy blížíce;
jej cele již opustíme, k tobě se připojíme,
5. k tobě, pastýři věrnému a biskupu věčnému;
neb tys cesta všechněm jistá, pravda jasná a čistá,
život pravý našich duší, jenž se nikdy neruší.
6. Dej pomoc k následování tě v zdejších utrpení,
vděčnu být za vykoupění a od d'ábla zproštění,
tebe se vždy přidržeti, v tvých šlépějích kráčet,
7. abychom za tebou jdouce, na tě vždycky hledíce,
došli místa rozkošného, utěšení věčného,
kde ty již s Otcem kraluješ, na věky víc neumřeš.
8. Jezu Kriste, jenž spasils nás, na kříži umřev za nás,
ó by ta krev, jež z tebe šla, nám v naše srdce vešla,
od hříchů nás očistila, v tvé království přivedla.

Lukáš Pražský (1517), 1541